

man ikke er helt klar over, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Derfor mener jeg, at vi skal sige nej på nuværende tidspunkt. En bindende aftale er ikke noget, en regering kan løbe fra. Det bliver i hvert fald ikke nemt.

Kim Behnke (UP):

Under førstebehandlingen af B 194 gjorde jeg mig til talsmand for, at Folketinget sagtens kunne have førstebehandlingen, men at anden- og sidstebehandlingen af forslaget burde afvente det internationale klimatopmøde i Bonn, der skal finde sted den 16. juli. Det vil være langt den klogeste taktik at afvente.

Miljø- og energiministeren kan jo sagtens få beslutningsforslaget vedtaget, når Folketinget som planlagt træder sammen i begyndelsen af september, hvis ikke forslaget kan tåle at vente til næste folketingssamling.

Jeg er nødt til at stille spørgsmålet: Hvad er det, der er så vigtigt for regeringen? Hvorfor skal det her forslag vedtages på nuværende tidspunkt?

Min forudsigelse skal være, at der på klimatopmødet i Bonn den 16. juli kommer til at ske ændringer, de ændringer, som bl.a. amerikanerne har stillet i udsigt. Den amerikanske miljøminister Christine Todd Whitmann har i et stort interview i Morgenavisen Jyllands-Posten den 26. maj i år redegjort for, hvordan den amerikanske regering har nedsat en særlig klima task force, som allerede om 14 dage forventes at komme med et amerikansk udspil. Et amerikansk udspil, som forventes at indeholde et ønske om, at ulandene også deltager i en aftale om nedbringelse af klimagasserne.

Hvis den danske regering virkelig ønsker at gøre noget internationalt og globalt ved spørgsmålet om klimagasserne, ja, så måtte det jo være indlysende, at amerikanerne naturligvis skal være med i sådan en aftale. Så i stedet for at den danske regering med høj cigarføring fører sig frem på de internationale arenaer med løfter om, at Danmark er parat til det hele, ja, så burde man i stedet for stoppe en halv og afvente det amerikanske udspil, der kommer om bare 14 dage.

Hvis det udspil har et sådant indhold, at det vinder tilslutning og opbakning på klimatopmødet den 16. juli, jamen så står vi altså i en ny situation, og så skal vi til fra Folketingets side at ændre i det beslutningsforslag, som forventes at blive vedtaget nu her om et par minutter. Det er da at gøre tingene på en omvendt måde.

Min anbefaling er derfor fortsat, at B 194 ikke bliver vedtaget nu her, at den danske regering ikke ratificerer Kyoto-protokollen, men at man forsøger at få en aftale, som indbefatter amerikansk deltagelse. Og hvis den aftale betyder, at ulandene også skal indregnes, ja, så er det dog globalt et skridt i den rigtige retning. Specielt for dem, der er meget optaget af at få nedbragt den globale CO₂-emission, må det være den rigtige fremgangsmåde.

For mit eget vedkommende er det sådan, at jeg aldrig har troet på denne CO₂-religion. Drivhusteorien er og bliver ikke andet end teori, men specielt i forhold til et land som USA, ja, der kan en forpligtelse i forhold til at nedbringe CO₂ altså også være med til at nedbringe det amerikanske energiforbrug, hvilket der globalt set og resourcemæssigt kun vil være fornuft i. På samme måde som vi fornuftigt har nedsat vores resourceforbrug i Danmark. Uanset om det så har nogen indflydelse på CO₂-emissionen eller ej, så er det dog trods alt fornuftigt at begrænse forbruget af ressourcer.

Så vil jeg spørge miljø- og energiministeren: Når der ligger så klare udtalelser fra ministerens amerikanske kollega, Christine Todd Whitmann, om, at der altså allerede om 14 dage ligger et nyt amerikansk udspil, hvad er så årsagen til, at Folketinget absolut nu i dag, få dage før sommerpausen, skal færdigbehandle B 194, når der forelå den mulighed, at anden behandling kunne finde sted i september i stedet for?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er en meget god dag for miljøet i dag, hvor et stort flertal i Folketinget slutter op bag en konsekvent, meget ambitiøs dansk målsætning på klimapolitikens område.

Siden 1990 har Danmark ligget forrest, når det drejer sig om forpligtelser og indsats på klimaoområdet. Allerede under Schlüterregeringen bandt man sig til at reducere med 20 pct., og jeg vil gerne sige til hr. Søren Kolstrup, at det var på et korrigeret grundlag, det var det korrigerede tal for 1988, man skulle reducere med 20 pct. i forhold til, og det skulle ske allerede i 2005. Det gjorde man sammen med andre lande, men de lande er i mellemtiden løbet fra det tilsagn. Danmark holdt fast i sit, og de 20 pct.s reduktion af CO₂ vil være realiseret i 2005.

Hvis vi holder fast i de internationale klimaforhandlinger, har vi spillet en aktiv rolle i, at Europa var med til at skubbe udviklingen frem,